

POSTANOWIENIE

16 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 16 kwietnia 2026 r. w Warszawie
zażalenia [...] Ł. N.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 6 marca 2025 r., I CSK 1932/24,

w sprawie z powództwa B. K. i P. K.

przeciwko T. S. i D. S.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

odrzuca zażalenie.

(M.K.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 marca 2025 r. w sprawie z powództwa B. K. i P. K. przeciwko T. S. i D. S. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli, na skutek skargi o wznowienie postępowania B. K. na postanowienie Sądu Najwyższego z 23 lipca 2020 r. w sprawie V CSK 530/19, Sąd Najwyższy zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Najwyższego z 23 lipca 2020 r., V CSK 530/19 w ten sposób, że w miejsce kwoty 3 600 zł podwyższonej o stawkę podatku VAT przyznał adw. Ł. N. kwotę 5 400 zł, w tym należny podatek od towarów i usług (pkt 1); oddalił

wniosek w pozostałym zakresie (pkt 2) i oddalił wniosek o zwrot kosztów postępowania (pkt 3).

Od powyższego rozstrzygnięcia zażalenie wniósł adw. Ł. N. w części, w jakiej przyznane pełnomocnikowi z urzędu uzupełnione wynagrodzenie w kwocie 5 400 zł nie zostało powiększone o należny podatek od towarów i usług w kwocie 1 242 zł. Zarzucił naruszenie art. 29 ust. 1 ustawy prawo o adwokaturze w zw. z § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 8 pkt 7 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2) oraz § 24 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu poprzez ich nieprawidłową wykładnię i przyznanie pełnomocnikowi z urzędu jedynie kwoty 5 400 zł jako wynagrodzenia należnego zgodnie z wartością przedmiotu sprawy, jednakże bez powiększenia go o należny podatek od towarów i usług, podczas gdy zgodnie z § 4 ust. 3 w zw. z § 24 rozporządzenia kwotę wynagrodzenia należną pełnomocnikowi z urzędu podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług, a zatem skoro te przepisy rozporządzenia miały zastosowanie w chwili rozstrzygania przez Sąd Najwyższy o wysokości wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu w toku przedmiotowego postępowania, to kwota tego wynagrodzenia powinna zostać powiększona o należny podatek od towarów i usług, którego stawka wynosi 23%, co stanowi kwotę 1 242 zł.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie na jego rzecz od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach wynagrodzenia w kwocie 5 400 zł powiększonej o stawkę podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. tj. powiększenie przyznanego zaskarżonym postanowieniem wynagrodzenia o kwotę 1 242 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Sąd Najwyższy nie funkcjonuje w strukturze organizacyjnej sądownictwa powszechnego, lecz powołany jest do sprawowania nadzoru judykacyjnego nad

orzecnictwem sądów powszechnych (postanowienie SN z 23 marca 2022 r., III CZ 16/22). Zażalenie do tego Sądu przysługuje jedynie w przypadkach wskazanych w art. 394¹ k.p.c., tj. na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Katalog postanowień zaskarżalnych do Sądu Najwyższego jest zamknięty i nie obejmuje zażaleń na postanowienie Sądu Najwyższego, co oznacza, że takie zażalenie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu (m.in. postanowienia SN: z 2 września 2020 r., V CO 96/20 oraz z 10 marca 2022 r., III CZ 15/22).

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ i 398⁶ § 3 k.p.c.

Marcin Trzebiatowski

(M.K.)

[a.ł]